

2023.02.12. magyar nyelvű Istentisztelet

Köszöntés: (Zsid 3,15) Mert amikor ezt mondja az Írás: „Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket...”

Olvasmány: Lk8,4-15 mikor pedig nagy sokaság gyűlt össze, és városról városra sokan csatlakoztak hozzá, egy példázatot mondott nekik: 5 Kiment a magvető vetni. Vetés közben némely mag az útfélre esett, és eltaposták, vagy megették az égi madarak. 6 Némelyik a köves helyre esett, és alighogy kihajtott, elszáradt, mert nem kapott nedvességet. 7 Némelyik a tövisek közé esett, és amikor vele együtt felnőttek a tövisek is, megfojtották. 8 Némelyik pedig a jó földbe esett, és amikor felnövekedett, százszoros termést hozott. Amikor ezeket elmondta, így kiáltott: Akinek van füle a hallásra, hallja!

9 Megkérdezték tőle a tanítványai, hogy mit jelent ez a példázat. 10 Ő ezt mondta: Nektek megadatott, hogy ismerjétek az Isten országának titkait, de a többieknek példázatokban adatik, hogy akik látnak, ne lássanak, és akik hallanak, ne értsenek. Ézs 6,9-10 11 A példázat pedig ezt jelenti: A mag az Isten igéje. 12 Akiknél az útfélre esett, azok meghallották az igét, de azután jön az ördög, és kiragadja a szívékből, hogy ne higgyenek, és ne üdvözüljenek. 13 Akiknél a köves helyre esett, azok amikor hallják, örömmel fogadják az igét, de nem gyökerezik meg bennük: ezek hisznek egy ideig, de a megpróbáltatás idején elbuknak. 14 A tövisek közé esett mag: ezek azok, akik hallották az igét, de mikor elmennek, az élet gondjai, gazdagsága és élvezetei megfojtják őket, és nem érlelnek termést. 15 A jó földbe esett mag: ezek pedig azok, akik igaz és jó szívvel hallgatják az igét, meg is tartják, és termést hoznak állhatatossággal.

Textus: Ézs 55, 6-13 6 Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! 2Kron 15,4; Péld 8,17; Ézs 65,1; Jer 29,13-14; Ám 5,4; ApCsel 17,27 7 Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani. Zsolt 103,4-5; 130,4.7; Ez 18,27; 33,11 8 Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim – így szól az Úr. 4Móz 23,19; Zsolt 103,11; Hós 11,9; Róm 11,33; 1Kor 2,6-9; 3,19 9 Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak utaim a ti utaitoknál, és gondolataim a ti gondolataitoknál. 10 Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőnek, 2Kor 9,10 11 ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem. 5Móz 32,46-47; Ézs 40,8; Mt 13,8.31-33 12 Bizony, örömmel vonultok majd ki, és békességben vezetnek titeket. A hegyek és a halmok vígan ujjonganak előttetek, és a mező fái mind tapsolnak. Zsolt 98,8; Ézs 35,1-2.10; 44,23; 49,13 13 A tövis helyén boróka nő, a csalán helyén mirtusz nő. Az Úr dicsőségére történik ez: örök jelként, amelyet nem lehet eltörölni.

Krisztusban kedves Testvérek!

Isten és az emberiség között tátong egy szakadék. Vagy azt is mondhatnánk, hogy egy tér, ami azt jelzi és mutatja, hogy minőségbeli különbség van köztünk. Isten más, mint az ember.

Ez az ismeret már az ókori Izraelben is fontos volt. A próféta pedig külön felhívja rá a figyelmet.

Hogy miért is fontos ez? Nos amikor a hitünket éljük, s megfogalmazzuk, akkor egy alapkérdés, hogy mégis mit hiszünk. Hogy ki is az Isten, s hogy milyen is a viszonyunk hozzá.

Az Istenről alkotott kép s maga az Isten fogalom nagyon fontos szerepet játszik az emberi életben. Hiszen mi nem egy tárgyat, nem egy közszereplőt istenítünk, ahogyan a második parancsolat írja is, hanem az élő Istent. Istent, aki nem ember. Istent, aki a teljesen más.

A hétköznapi életben mindig van ennek valamilyen hatása arra, hogy miként látjuk a magunk körüli világot és hogy miként cselekszünk vagy szólunk.

Mondok egy példát. Diktatórikus rendszerek hivatkoznak néha Istenre. Vagy az egyházra, hogy legitimálják, hogy elfogadtassák azt, amit csinálnak. Pl. mikor valaki azt mondja, hogy az orosz ukrán háború az egy szent háború. Hogy az egyik fél az gonosz, meg antikrisztusi és ez ellen harcolni kell. Valójában azonban ez nem más, mint a keresztyénség megerősökölása. De persze ez más világvallások esetében is előkerülhet. Visszaélés. Ezzel szemben itt arról olvasunk, hogy: „Az Úr útjai nem a mi útjaink, gondolatai nem a mi gondolataink.” Azaz mikor a saját céljainkat akarjuk elérni azt nem szentesíti Isten. Az nem teszi legálissá, vagy széppé vagy etikussá azt a dolgot hogy Istenre hivatkozunk.

S éppen ezért mindig kell, hogy legyen bennünk önfegyelem és önvizsgálat, hogy ne mondjuk rá a saját vágyainkra, hogy ez az Isten akarata. Hogy egy másik példát mondjak: Múlt héten tanítottam az egyik iskolában, ahol éppen a vallásosság negatív azaz romboló megéléséről beszéltünk. Hogy sajnos vannak szekták és szektás irányok, amelyek rombolják az emberi közösségeket, életüket, sőt akár még egy demokratikus berendezkedést is, egy ország életét is.

S mutattam a gyerekeknek egy egyesült államokbeli embert, aki egy gyülekezetet vezet, s éppen arra szervezett gyűjtést, hogy 54 millió dollárért vegyen egy privát repülőgépet, mert ő nem utazhat másokkal együtt egy repülőn, hiszen a világ olyan gonosz, hogy az a repülő tele van démonokkal. Mulatságosnak hangzik, a diákok is csak kuncogtak rajta, de mégis vannak ilyen irányok. Itt azt látjuk, hogy valaki visszaél a keresztyénséggel, s adakozással, hogy meggazdagodjon. Szomorú. Szokták ezt a prosperitás teológiájának hívni. S az a fő ismérve, hogy Isten áldását anyagi javak meglétével és gazdagsággal kapcsolja össze. Hogy abban méri az Isten áldását hogy ki milyen vagyoni helyzetben van. Abszurd.

De számos példát hozhatnánk a múltból és a jelenből egyaránt. Negatív példát, amikor nagyon hűsbavágó ez a mondat: a ti utaitok nem az én utaim.

S itt tovább megy az íge, mert arra mutat, hogy az Isten szava, az elindul és hatása van, mégpedig nem romboló, hanem építő, tisztázó, életadó, áldó, előbbre vivő stb. hatása van. Hiszen itt még öröm és vígasság lesz a része nemcsak az embereknek, hanem még a fák és más növények, a hegyek is örülnek neki.

Az egész kozmosz, az egész teremtett világ örül és előbbre megy az Isten áldásától és szavától.

Érdeemes nekünk is gyönyörködni benne s örömünket keresni általa. S valóban hogyha ránézünk az Írásra, hogyha forgatjuk akkor én hiszem, hogy lelhetünk örömet benne. Bár persze vannak nehéz szakaszok, amikkel meg kell küzdeni, meg helyre kell tenni. De lelhetünk örömet az írott szépségen keresztül, mert bizony rengeteg gyönyörű kép van benne. Olyan, amit úgy jól esik olvasni, de kimondani is.

De lelhetünk örömet más módon is, mert épít minket az Írás a mai napig. Hiszen hitet merítünk belőle, erőt merítünk belőle, vigasztalást, bölcsességet, nyugalmat, kitartást, reményt, bizalmat, s még oly sok minden mást megadhat Isten amire szükségünk van.

Valahogy úgy, mint az olvasmányban. Mint egy mag, ami lehullik a földre aztán elindul az életben.

Az igeszakaszunk végén arra mutat, hogy örök jelként adatik az Ige. Azaz nemcsak a múltban és a múltnak szólt, hanem a jelennek és a jövőnek is. Ezekben az időkben is van és lesz hatása. Akár általunk is.

Merthogy ez nemcsak egy olvasott betű, hanem élővé is válhat, s akkor talán látszik cselekedetekben, tettekben is ennek a hatása. Hogy talán tudunk segíteni a másoknak. Talán észre vesszük a mellettünk lévő embert, de azt is aki távol van, talán meglátjuk a hibákat és igyekszünk javítani rajtuk. S még hosszan lehetne sorolni.

Hogy mennyi mindenre hívhatja fel az Ige a figyelmet, s mennyi irányban indíthat el minket.

Hála legyen érte Istennek, hogy olvashatjuk, értelmezhetjük a saját nyelvünkön a saját életünkben. Hála legyen érte, hogy van hatása már sok száz éve. Adja meg az örök, hogy legyen az Igének hatása a mostban, a mában de a jövőben is.

A mi életünkben, s a minket körülvevő nagyvilágban egyaránt. Ámen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd László